

Posudek vedoucího práce na rigorózní práci
Mgr. Lenky Wágnerové na téma
„Ochrana svědků a dalších osob zúčastněných na trestním řízení“

I. Kandidátka předložila rigorózní práci čítající 177 číslovaných stran textu včetně úvodních stran, obsahu, seznamu pramenů a zkratk. Vlastní text práce činí 158 stran. Zvolená problematika není v odborné literatuře komplexně zpracována na odpovídající úrovni, ačkoliv je to téma zajímavé a aktuální. Snad jen s výjimkou díla Mariniho (Marini, M. Utajený svědek a zvláštní ochrana svědka. Praha: Linde, 2008), které lze považovat za vhodný vstup do problematiky. V poslední době se stává ochrana svědka předmětem rostoucího zájmu odborné veřejnosti, zejména v souvislosti s institutem korunního svědka a ochranou svědka - oběti. Autorka si za cíl práce vytkla zkoumání problematiky ochrany svědků a dalších osob podle trestního řádu a některých dalších právních předpisů a porovnání této úpravy s právní úpravou vybraných evropských zemí.

II. Obsah práce tvoří vedle úvodu a závěru 5 částí, když každá z těchto částí je dále členěna. Kandidátka přitom přechází od obecnějšího pojednání, kde vymezuje pojmy (úvod) a vývoj právní úpravy (kapitola 2), k výkladu o právní úpravě de lege lata (kapitola 3) a její interpretaci v judikatuře Nejvyššího soudu ČR, Ústavního soudu ČR, jakož i Evropského soudu pro lidská práva (kapitola 4). Následuje srovnání s právní úpravou v zahraničí – SRN, Rakousko, Slovensko, Polsko (kapitola 5). Práce logicky vyústí v návrhy de lege ferenda (kapitola 6). Takové rozvrhnutí práce je logické a přehledné.

III. Práce se řadí mezi práce standardní úrovně, a to jak po stránce obsahové tak formální. Místy je práce až příliš popisná, když obsahuje reprodukci zákonných ustanovení či soudních rozhodnutí. Komentářové zpracování vývoje právní úpravy není úplně vhodné pro tento typ kvalifikační práce. Inspirace dílem M. Mariniho je zjevná. Názory autorky prezentované v práci odpovídají dostupné literatuře. Citace jsou však zpracovány nedbale, rigorozantka jim nevěnoval patřičnou pozornost, nejsou ani jednotné. Počet citací (cca 110 citací) je také nižší, než by odpovídalo obsahu práce.

Zahraniční literatura byla využita sporadicky. To je udivující s ohledem na kapitulu o zahraničních právních úpravách. Vycházet pouze ze znění právní úpravy v tom kterém státě bez znalosti širších souvislostí může být zavádějící. Proto je podle mého názoru žádoucí, aby

rigorozantka pracovala minimálně s dostupnými komentáři, jež jsou k dispozici v knihovně Právnické fakulty UK.

Stylisticky a jazykově je práce na dobré úrovni, pouze místy se objevují chyby gramatické či pravopisné. Prohřeškem proti českého jazyku je např. na straně 157 nesprávné rozlišení pojmů statut a status a jejich správné skloňování (1 pád. – statut a 2. pád - statutu, ale 1. pád – status a 2. pád statusu).

Práce je tedy především popisná, avšak i přesto je vcelku zajímavá, neboť podává ucelený přehled o právní úpravě a problémech ochrany svědků v trestním řízení.

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Rozved'te náměty de lege ferenda, především možnost rozšíření ochrany i na příbuzné ohrožené osoby a na policisty, státní zástupce a soudce, což považuji za velmi diskutabilní.

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce, i přes výše uvedené dílčí výhrady, jistě splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 29. března 2011

Doc. JUDr. et Bc. Tomáš Gřivna, Ph.D.